

ಕೋರಿಗಳೆ ದನಿಯ ಹಿಂದಿನ ಕೌರ್ಯ

ನಮ್ಮ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಗೋಮುಖಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ವೃಕ್ಷತ್ವವೊಂದು ಸದಾ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಅನುಭವ ಸೂಕ್ತ ಸಂಪೇದನೆ ಮನಸ್ಸಿಗಿಂತ ವೃಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದು ನಗುವಿನ ಹಿಂದಿರುವ ಶಕ್ತಿನಿತನ. ಈ ಶಕ್ತಿನಿತನವನ್ನ ದುಪ್ಪವೆಂದು ಅಥವಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದರಲ್ಲಿ ಮುಗ್ಧ ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯತೆಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ವಾಪ್ಯ ರಳಿ ಶಕ್ತಿನಿತನ ತನ್ನ ಕ್ಷಿತಿಯನ್ನ ನಗುನಗುತ್ತಲೇ ಜಳಿಸಿ ಹಿಡಿಯೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಇತರಗಳಿಗೆ, ಸ್ವತಃ ಸುಯೋಧನನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಾವ ಶಕ್ತಿನಿಯ ಉತ್ತರವನ್ನ ಅಥವಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಲ್ಲಿ; ಅವನಲ್ಲಿ ಅಡಿಗಿರುವ ಹಿಂಡಿರಿಯನ್ನು ಅರಿಯಿದಾಗೆ ದುರಂತವನ್ನು ಕಂಡ. ಆದರೆ ಶಕ್ತಿನಿಗೆ ಸಮಾನಾಂತರವಾದ, ದುರ್ಮೈಧನನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಷ್ಟ ಸುಖವನ್ನು ಹಂತಿಕೊಂಡ ಕರ್ಣನನ್ನು ಅವರೊಳಿಸಿರಿ. ಧೀರೋದಾತ್ರ ವೃಕ್ಷ; ಬಳಗೊಂದು ಹೊರಗೊಂದು ಇಲ್ಲದ ವೃಕ್ಷ; ನೇರ ನಡೆ ನುಡಿ. ಸತ್ಯ ನಿವೇದಿ ಸ್ವಾಮಿ ನಿವೇದಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಎರಡನೇಯವನ್ನಲ್ಲ. 'ಜೋಳದ ಪಾಳಿಗೆ ಬಧನಾಗಿ ಕ್ಷುತ್ರದಘವನ್ನು ಮೇರೆಯ ಯುಧಭಾವಿಯಲ್ಲಿ ಅಸುವಿದೆ. ಪಂಪ 'ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನು ಮರಿತರೂ ಕರ್ಣನನ್ನು ನೇನೆಯಿರಿ' ಎಂದು ನುಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದೆ ಕರ್ಣನು ಕೂಡ ದುಪ್ಪ ಚತುರ್ವಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ. ಆದರೆ ವೃಕ್ಷತ್ವದಲ್ಲಿ ನೇರ, ಪಾರದರ್ಶಕ; ಮುಖಿಯಾದವಿಲ್ಲದ ಬದಕು! ಅವನೆಂದೂ ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಮೋಹಿತನಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿದೇಶ್ರೇಹ ಮಾಡಲ್ಲಿ. ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಯ ಮುಂದೆ ಫೋಟಿಂಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಆದರೆ ಶಕ್ತಿನಿತನ ಅಂಥವನ್ನಲ್ಲ. ನಗು ನಗುತ್ತಲೇ ನರಿಯ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸಿ, ನಂಬಿ, ಪಾತಾಳದತ್ತ ಕರೆಯಾಯ್ತುತ್ತಾನೆ.

ಇದು ಕೇವಲ ಮನುಷ್ಯ ಲೋಕದ ದಾಂಬಿಕ ವರ್ತನೆಯಿಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಿಲ್ಲ. ಸ್ವಯಂಕರಣ ಅನೇಕ ಗಿಡ ಬ್ಲಾಗ್‌ನಲ್ಲಿ ನಳಿಸಿಸ್ತುತ್ತಲೇ ಇತರೆ ಗಿಡಮರಗಳ ರಕ್ತ ಹಿಂಣ ಲೋಕ ಮಾನ್ಯತೆಗಳಿಗುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿನೂ ಶ್ರೀಗಂಥ ಅತ್ಯಂತ ಮೇರ್ಕಾರ ಸದ್ಗುರು.

ಶ್ರೀಗಂಥ ಕ್ಷಾಡಿಗಿರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಔಧಿಯಾದ ಮರ. ಶ್ರೀಗಂಥದ ಉಲ್ಲೇಖವಿಲ್ಲದೆ, ಸ್ವರ್ವವಿಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ವರ್ಣನೆ ಇಲ್ಲವೆಂಬುತ್ತೆ ಅದು ನಮ್ಮ ದೇಶ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಂಗವೇ ಆಗಿಹೋಗಿದೆ. ಈ ಸಿಗಿಂಧರದ ಲೇಖನದಿಂದ, ಅದರ ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಕನ್ನಡಿಗರಿ ಬೀಗುತ್ತಾರೆ; ಆತ್ಮಭೂಮಿಯಾದಿಂದ ಅದು 'ತಮ್ಮದೇಂದು' ಹೇಳಿಕೊಂಡು ನಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಸುಗಂಧಿತ ಗುಣದ ಮರ

ಎಂಥ ಸ್ವಾತ್ಮ ಎಂದರೆ- ಅದು ತನ್ನ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಮಾವ ಮರಗಿಡಣ ಬೇರು ಬದುಕಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಪರಾವಲಂಬಿ ಸಸ್ಯಗಳಾದರೂ ಕಣಿಗೆ ಕಾಣುವಂತೆ ಬೇರು ಮರದ ಹೈಪರ್‌ಎಂಬ ತಾತಿಗಳೇ ತಾತಿಕೊಂಡು ಬೇರು ಬಿಟ್ಟು ರಸ ಹಿಡುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಗಂಥ ಹಾಗ್ಲಿ ಸ್ವತ್ತ ಮರದಂತೆ ಕಂಗೋಂಕುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದ ಗೌರವ ಪ್ರಿತಿಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಗೂಢವಾಗಿ ಕ್ಷಾರವಾದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಿರುತ್ತದೆ ತನ್ನ ಘಾತಕ ಬೇರುಗಳನ್ನು ಇತರಗಳಿಗೆ ಬೇರುಗಳಿಂದ ನುಗ್ನಿ, ಆ ಮರ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ರಸವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೀಗೆ ತಾನು ಪ್ರಷ್ಟಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲೆನ ಮರಗಿಡಣ ನೋಡು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದರದು ಕಾಡ ಗೋಮುಖಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ವೃಕ್ಷತ್ವವೇ ಅಳ್ವವೇ?

ಕಾಡಿನ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಈ ಗುಣಿಂದ ಹೊರತ್ತಲ್ಲ. ಚಿರತೆಯ ಬೇಡಿಯನ್ನು ಕದಿಯುವ ಹೀಗೆ ಸಿಂಹ, ಹುಲಿ ಸಿಂಹಗಳ ಬೇಟಿಗೆ ಸದಾ ಹೊಂಚುಹಾಕುವ ನರಿಗಳು- ಕತ್ತೆಕಿರುಬಗಳು ಬಿಡಿಮತನಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳು, ಅಷ್ಟೇ.

ಸೂಕ್ತಿಸೂಕ್ತ ಜೀವ ಕೋಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ನಿರಂತರ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಹೊರಣಂಡಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನೊಂದು ತಿದು ವಂಟಿ ಜಿವಜಾಲದ ಆಟ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮನಕಲುಪ ಕ್ರಿಯೆ ವೆಂದರೆ ಕೋರಿಗಳಿಯಿದು. ಸ್ವತ ಗೂಡು ಕಟ್ಟಲಿರಿಯದ, ವರ್ವಾಪೂರ್ವ ಕಾಣಿಸೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಏರಡು ಮೂರು ಬಗಯ ಮೋಜದ ದನಿ ಹೊರಡಿಸುವ ಕೋರಿಗಳಿಗೆ ಅಂಥ ಸುಂದರವಾದ ಪಕ್ಕಿಯೆನ್ನಲ್ಲ. ಕಾಗೆಯ ತಮ್ಮಾನತೆ ಹೊರತ್ತದೆ. ಕಣ್ಣು ಮಾತ್ರ ರವ ರವ ಕೆಂಪು.